

Laura Hill Chapman

**Η ΠΡΕΣΒΕΙΡΑ
ΤΗΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ**

Βασιλική Σοφρά
Συντονίστρια Εκπαιδευτικού Έργου
ΠΕΟ8 – Καλλιτεχνικών

Βιογραφικά στοιχεία

Η Laura Hill Charman είναι Σύμβουλος της Καλλιτεχνικής Εκπαίδευσης στην Αμερική και έχει συγγράψει πολλά βιβλία και συγγράμματα σχετικά με την Καλλιτεχνική Αγωγή.

- Γεννήθηκε στις 24/4/1935 στο Μαϊάμι της Φλόριντα των Η.Π.Α.
- Τα ακαδημαϊκά της πτυχία είναι από το Πανεπιστήμιο της Φλόριντα (B.S.), το Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης (M.A.) και το Πανεπιστήμιο του Οχάιο (Ph.D)

Συγγραφικό έργο

- Έχει συγγράψει βιβλία για την καλλιτεχνική εκπαίδευση, με στόχο να εφαρμοστεί σωστά στην τάξη.
- Έχει δημοσιεύσει σκέψεις πάνω στο πεδίο της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης και στο τι χρειάζεται να αλλάξει για το μέλλον.
- Ένα παράδειγμα αυτού είναι προσπάθειες στο Πρόγραμμα Σπουδών Καλλιτεχνικής Αγωγής, με μαθήματα σχετικά τη σωστή διδασκαλία των τεχνών μέσα στην τάξη.
- Έχει δημιουργήσει πακέτα προγραμμάτων εκπαίδευσης της τέχνης για τα σχολεία.
- Εργάστηκε για πάνω από 40 χρόνια στην υποστήριξη και τη βελτίωση του προγράμματος σπουδών της τέχνης.
- Είναι υποστηρικτής της Εκπαίδευσης Τέχνης για να παραμείνει στα Σχολεία από τη δεκαετία του 1970.

Συγγραφικό έργο

- «Διδακτική της Τέχνης 1-3»,
- «Διδακτική της Τέχνης, 4-6»,
- Βιβλία με πηγές θεωρητικής πρακτικής για εκπαιδευτικούς (1989).
- «Ανακάλυψε την Τέχνη 1-6», μία
- Σειρά από κείμενα και πηγές για παιδιά με μία έκδοση για τον εκπαιδευτικό για κάθε τάξη (1985),
- «Στιγμιαία Τέχνη, Στιγμιαίος Πολιτισμός: η Άρρητη Πολιτική για σχολεία της Αμερικής», μία
- μελέτη πολιτικής της καλλιτεχνικής αγωγής στα σχολεία (1982).
- «Προσεγγίσεις της Τέχνης στην Εκπαίδευση», κολεγιακό κείμενο (1978),
- «Ανάπτυξη του Αναλυτικού Προγράμματος για την Αισθητική Αγωγή, με τον Manuel Barkan και τον Evan J. Kern, ένα σύνολο φιλοσοφικών και θεωρητικών κατευθυντηρίων γραμμών (1970),
- «Η Εκπαίδευση της Τέχνης Μέσω της τηλεόρασης για τα δημοτικά σχολεία», με τον Manuel Barkan,
- εγκαταστάσεις και οδηγίες για τους παραγωγούς προγραμμάτων (1967) και
- αναρίθμητα επιστημονικά άρθρα.
- Συνέγραψε την αρχική πρόταση για το 10ετές πρόγραμμα CEMREL με σκοπό την ανάπτυξη υλικών σπουδών για δημοτικά σχολεία τέχνης, μουσικής, χορού, θεάτρου και λογοτεχνίας.

Επιστημονικό έργο

- Η Δρ Charman - ειδική στο πρόγραμμα σπουδών, την αξιολόγηση και τη διδακτική προετοιμασία του - έχει υπηρετήσει ως σύμβουλος σε πολλά κρατικά ιδρύματα εκπαίδευσης, σχολικά συστήματα και πανεπιστήμια.
- Ήταν σύμβουλος στο Εθνικού Κέντρου για τις Τέχνες, της Εθνικής Αξιολόγησης της Εκπαιδευτικής Προόδου στην Τέχνη, της Εθνικής εκπαιδευτικής τηλεόρασης, της Εκπαιδευτικής τηλεόρασης του Κεντάκι, στο Συμβούλιο των τεχνών του Οχάιο, στο
- Ερευνητικό Πρόγραμμα στις Τέχνες και τις Ανθρωπιστικές Επιστήμες στο Central Midwestern Regional Educational Laboratory, το J. Paul Getty Trust's Center για την εκπαίδευση στις τέχνες και στο Getty Institute για εκπαιδευτικούς των εικαστικών τεχνών.
- Από το 1978 η Δρ. Charman έχει δώσει πάνω από 80 βασικές ομιλίες για την τέχνη και τη μουσειακή εκπαίδευση.
- Έχει παρουσιάσει διαλέξεις, σεμινάρια και εργαστήρια σε περισσότερες από 40 πολιτείες, καθώς και στον Καναδά, την Αυστραλία και τις Κάτω Χώρες.
- Έχει πραγματοποιήσει εκπαίδευση εγγράφων στην Πινακοθήκη της Δυτικής Αυστραλίας, στο Huntington Gallery και στο Μουσείο Laguna Gloria, μεταξύ άλλων.

Διδακτικό – Επιστημονικό έργο – Καλλιτεχνικό έργο

- Από το 1978, ο Δρ Charman έχει δώσει πάνω από 80 βασικές ομιλίες για την τέχνη και την εκπαίδευση μουσείων. Έχει παρουσιάσει διαλέξεις, σεμινάρια και εργαστήρια σε περισσότερες από 40 πολιτείες, καθώς και στον Καναδά, την Αυστραλία και την Ολλανδία. Έχει πραγματοποιήσει εκπαίδευση εγγράφων στην Πινακοθήκη της Δυτικής Αυστραλίας, στο Huntington Gallery και στο Μουσείο Laguna Gloria, μεταξύ άλλων.
- Το 1987 υπηρέτησε ως Συντονίστρια Προγράμματος για το πρώτο Εθνικό Συνέδριο Γλυπτικής: Έργα γυναικών με περισσότερες από 1200 συμμετέχουσες - καλλιτέχνιδες, επιμελήτριες, κριτικοί τέχνης, ιστορικοί τέχνης και άλλες. Γι' αυτήν την προσπάθεια ήταν συν-αποδέκτης του βραβείου Corbett για εξαιρετικές συνεισφορές στην πολιτιστική ζωτικότητα του Σινσινάτι.
- Οι πίνακές της έχουν εκτεθεί σε μουσεία και γκαλερί στο Νότο και στο Midwest. Οι ντοκιμαντέρ της φωτογραφίες δύο μνημειακών έργων γλυπτικής έχουν προβληθεί σε μουσεία, έχουν δημοσιευτεί σε καταλόγους εκθέσεων και κυκλοφόρησαν μέσω του U.P.I.

Οι ειδικές της αναγνωρίσεις

- Διάλεξη «Οι πρώτες σπουδές στο Art Education» ως προσκεκλημένη ομιλήτρια, για διακεκριμένες επιστημονικές συνεισφορές.
- Το βραβείο McFee από το κόμμα των γυναικών, National Art Education Association.
- Σχολή – υποτροφία από Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Δυτικής Αυστραλίας, 1987
- Εκπαιδευτικός Τέχνης της Χρονιάς, Οχάιο.
- Είναι διακεκριμένο μέλος της Εθνικής Ένωσης Καλλιτεχνικής Αγωγής.
- Έχει αναφερθεί ως αξιοσημείωτη Σύμβουλος Καλλιτεχνικής Εκπαίδευσης από το Marquis Who's Who.

Approaches to Art in Education (1978)

Διδακτική της Τέχνης (1993) –

επιμέλεια: Παύλος Χριστοδουλίδης, καθηγητής φιλοσοφίας

- Φιλοσοφική θεώρηση που συνδέει την Τέχνη με τη Ζωή
- Ανοιχτό σύστημα εκπαίδευσης που δεν έχει μία και μοναδική άποψη, αλλά διάφορους τρόπους προσέγγισης της διδακτικής της τέχνης, όπως άλλωστε υποδηλώνει και ο τίτλος του πρωτοτύπου: Προσεγγίσεις στην καλλιτεχνική αγωγή.
- Το καταλληλότερο βοήθημα για μία σφαιρική αντιμετώπιση του θέματος.
- Πηγή πληροφοριών όχι μόνο για τις τεχνικές που μπορούν να διδαχθούν σε μια συγκεκριμένη εξελικτική φάση του παιδιού, αλλά και για το λεξιλόγιο των εικαστικών τεχνών και του βιομηχανικού σχεδιασμού.
- Η μεθοδολογική εγκυρότητα του βιβλίου της Charman δεν γνωρίζει εθνικά σύνορα, αν και το σχολείο που έχει υπ' όψιν της η συγγραφέας είναι το αμερικανικό σχολείο.
- Βιβλίο συστηματικό αλλά όχι δογματικό.

Approaches to Art in Education (1978)

Διδακτική της Τέχνης (1993) –

επιμέλεια: Παύλος Χριστοδουλίδης, καθηγητής φιλοσοφίας

- Γράφτηκε για όσους διδάσκουν μέσα και έξω από την τάξη, αλλά συνίσταται και στους διευθυντές, τα μέλη των ΣΔ των σχολείων, τους γονείς και άλλους ενδιαφερόμενους πολίτες των οποίων το όραμα και η υποστήριξη είναι ζωτικά και ζωντανά για επιτυχή σχολικά προγράμματα και αφορά την καλλιτεχνική εκπαίδευση από το νηπιαγωγείο ως το τέλος γυμνασίου.
- Για να αναπτυχθούν τέτοια προγράμματα είναι αναγκαία μια ριζική επανεξέταση των σκοπών της καλλιτεχνικής αγωγής. Η καλλιτεχνική αγωγή πρέπει να αναγνωρισθεί ως ουσιαστικό μάθημα στο σχολικό πρόγραμμα και όχι ως εκπαιδευτική διακόσμηση.
- Σκοπός της καλλιτεχνικής αγωγής είναι να καλλιεργήσει μια περιεκτικότερη κατανόηση της σημασίας της τέχνης στη ζωή των παιδιών. Δεν συνιστά καλλιτεχνική εκπαίδευση το να χορηγήσουμε απλώς υλικά για τέχνη στα παιδιά, ώστε να τα απασχολήσουμε μια βροχερή ημέρα, ούτε το να ανακαλύψουμε και να εκπαιδεύσουμε τα λίγα εκείνα παιδιά που φαίνονται να είναι καλλιτεχνικά προικισμένα.

Η ιστορία της καλλιτεχνικής αγωγής

- Οι απαρχές της καλλιτεχνικής αγωγής χρονολογούνται από το 1870 ως το 1920.
- Το 1870, στη Μασαχουσέτη, μια ομάδα βιομηχάνων πίεσε το νομοθετικό σώμα της πολιτείας να καθιερώσει το σχέδιο ως υποχρεωτικό μάθημα.
- Οι εργοστασιάρχες κατάλαβαν ότι για να μπορέσουν τα αμερικανικά προϊόντα να αντιμετωπίσουν ικανοποιητικά το συναγωνισμό σε μια αναπτυσσόμενη παγκόσμια αγορά χρειαζόνταν ειδικευμένους σχεδιαστές και βιομηχανικούς σχεδιαστές. Κάλεσαν τον άγγλο Walter Smith να αναπτύξει την πρώτη υποχρεωτική σειρά μαθημάτων στην τέχνη και να εκπαιδεύσει δασκάλους στη χρήση της.
- Τα μαθήματα του Smith είχαν τη μορφή καθορισμένης σειράς ασκήσεων αντιγραφής. Αντανακλούσαν την πίστη ότι η επιδεξιότητα στο σχέδιο και το βιομηχανικό σχέδιο μπορούσε να αποκτηθεί μέσω της μίμησης, της επανάληψης και της πρακτικής.

Η Ιστορία της Καλλιτεχνικής Αγωγής

Η ιστορία της καλλιτεχνικής αγωγής στα σχολεία χαρακτηρίζεται από μεταβολές στη θεωρία και την πράξη. Ανάλογα με την εποχή, στα προγράμματα καλλιτεχνικής αγωγής, επικρατεί ένας από τους τρεις κυρίαρχους στόχους:

1. Η ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου παιδιού μέσω της τέχνης
2. Η προαγωγή της γνώσης και της εκτίμησης της τέχνης
3. Η καλλιέργεια της ικανότητας να συνδέουμε την τέχνη με την καθημερινή ζωή.

Σκοποί της Καλλιτεχνικής Αγωγής

Η ανάγκη για ενημερωμένους πολίτες οδηγεί σε τρία πρωταρχικά καθήκοντα της γενικής δημόσιας εκπαίδευσης και κατά συνέπεια της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης:

Η **προσωπική πλήρωση** τροφοδοτεί την **κοινωνική συνείδηση** και μεταβιβάζει την **πολιτισμική κληρονομιά**.

Στην πράξη λέμε ότι τα σχολικά προγράμματα πρέπει να αφορούν:

- **το παιδί**, τα θέματα που περιλαμβάνουν
- **την πολιτισμική κληρονομιά** και
- **την κοινωνία**

Οι σκοποί της Γενικής και της Καλλιτεχνικής Αγωγής

Οι βασικοί σκοποί της καλλιτεχνικής αγωγής πηγάζουν από τις προσωπικές, κοινωνικές και ιστορικές ευθύνες της γενικής εκπαίδευσης.

Τα σχολικά προγράμματα καλλιτεχνικής αγωγής ενθαρρύνουν την προσωπική πλήρωση βοηθώντας τα παιδιά να αποκριθούν στον κοντινό κόσμο τους και να εκφράσουν με οπτικές μορφές τη σημασία του γι' αυτά.

Μελετώντας τον κοινωνικό ρόλο της τέχνης, τα παιδιά αρχίζουν να εκτιμούν την τέχνη ως τρόπο απόκρισης στη ζωή και όχι να τη βλέπουν μόνο ως περιττή προσθήκη προσιτή σε μνημένους. Σε μία δημοκρατική κοινωνία, όλοι οι άνθρωποι, όχι μόνο ένας ή λίγοι αυτοδιορισμένοι έχουν τη δύναμη να καθορίζουν την ποιότητα ζωής.

Η προσωπική πλήρωση μέσω της τέχνης

Όταν το παιδί χρησιμοποιεί την τέχνη ως εκφραστικό μέσο και ως μέσο απόκρισης στη ζωή, τότε η τέχνη γίνεται πηγή προσωπικής πλήρωσης.

Το να μάθει το παιδί να διακρίνει τις εκφραστικές μορφές είναι εξίσου σημαντικό με το μάθει να τις δημιουργεί.

Οι δύο τρόποι της καλλιτεχνικής εμπειρίας συνδέονται δυναμικά: Ουσιαστικά και οι δύο είναι δημιουργικές διαδικασίες.

Η αντιληπτική εγρήγορση και οι εκφραστικές δυνάμεις του παιδιού πρέπει να καλλιεργηθούν, ώστε αυτό να μπορεί να διασαφηνίσει τα συναισθήματά του και να βγάλει νόημα μέσα από την πολύβουη και βροντερή σύγχυση της ακατέργαστης εμπειρίας.

Εκπαιδευτικός μας στόχος είναι να αναπτύξουμε την ανεξαρτησία του παιδιού, όσον αφορά τη δημιουργία της τέχνης και την ολοκληρωμένη αντίληψη του κόσμου.

Η εκτίμηση της καλλιτεχνικής κληρονομιάς

- Η Καλλιτεχνική Κληρονομιά ορίζεται γενικά ως οργανωμένη γνώση για την τέχνη, καθώς και για τα συγκεκριμένα έργα τέχνης που δημιουργήθηκαν από καλλιτέχνες, βιομηχανικούς σχεδιαστές (designers), αρχιτέκτονες και τεχνίτες του παρελθόντος και του παρόντος.
- Όταν η ζωή και η καλλιτεχνική προσπάθεια του παιδιού συνδέονται με την καλλιτεχνική κληρονομιά, τότε το σύνολο της εμπειρίας παίρνει προσωπικό χαρακτήρα και το παιδί βοηθιέται να αποδώσει αξία στα έργα άλλων ανθρώπων.
- Ταυτόχρονα, η επαφή του με την καλλιτεχνική κληρονομιά επιβεβαιώνει τη γνησιότητα της δικής του δημιουργικής προσπάθειας.

Η Συνείδηση του Κοινωνικού Ρόλου της Τέχνης

- Το παιδί πρέπει να καταλάβει ότι οι οπτικές μορφές που δημιουργεί το βοηθούν να εκφράσει την ταυτότητά του, καθώς και το γεγονός ότι ανήκει σε μια ομάδα.
- Επίσης, οι οπτικές μορφές σημειώνουν σημαντικά γεγονότα της ζωής του.
- Ομοίως, τα μέσα και οι χώροι όπου ζουν οι άνθρωποι αντανακλούν τις εκφραστικές και φυσικές ανάγκες των ανθρώπων στην καθημερινή ζωή τους.
- Το χρώμα, το σχήμα και η διάταξη των αντικειμένων στα καταστήματα και τις διαφημίσεις επιδρούν βαθιά στη συμπεριφορά.
- Πρέπει να βοηθήσουμε το παιδί να συνειδητοποιήσει ότι υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους μπορούν να διαμορφωθούν οι οπτικές μορφές και να εκφράσουν τα συναισθήματα ανθρώπων που ανήκουν σε διαφορετικές κουλτούρες.

Μια γενική εικόνα της καλλιτεχνικής αγωγής

Η ανάγκη για καλλιτεχνική αγωγή

- Τα προβλήματα εμφανίζονται επειδή ο καθηγητής της τέχνης δεν είναι ο μόνος που προσφέρει στα παιδιά τα ερεθίσματα για τις εμπειρίες της τέχνης.
- Κυρίαρχες αξίες της κουλτούρας μας είναι το κυνήγι του πλούτου, της επιτυχίας και της κοινωνικής ανόδου.
- Μέσα σε αυτό το σύστημα αξιών η τέχνη συχνά θεωρείται απασχόληση για τον ελεύθερο χρόνο, σύμβολο πλούτου και κοινωνικής εκλέπτυνσης. Οι περισσότεροι δεν κατανοούν, ούτε αισθάνονται τη βαθύτερη ικανοποίηση που μπορεί να δώσει η τέχνη.
- Οι αξίες της ευρύτερης κοινωνίας επηρεάζουν τα παιδιά. Από τα πρώτα χρόνια της ζωής τους τα παιδιά εκπαιδεύονται μέσα από τις οπτικές μορφές που βλέπουν στο σπίτι, στα καταστήματα, στη γειτονιά.
- Η εξωσχολική εμπειρία του παιδιού είναι μια υπολογίσιμη εκπαιδευτική δύναμη.
- Το κεντρικό πρόβλημα της καλλιτεχνικής αγωγής είναι: Τι είδους επιρροή πρέπει να ασκεί το σχολείο;

Τα τέσσερα βασικά στοιχεία της μάθησης στην τέχνη σε διαδοχικά οργανωμένη μορφή του μαθήματος

Τέσσερα είναι τα βασικά στοιχεία που πρέπει να ενσωματώνονται σε κάθε μάθημα, καθώς, αυτή η προσέγγιση αναπτύσσει μία ενημερωμένη εκτίμηση της τέχνης και ένα ενδιαφέρον για περισσότερη μάθηση σχετικά με την τέχνη:

- Η Δημιουργική Έκφραση
- Ιστορία της Τέχνης
- Κριτική Τέχνης
- Αισθητική Αντίληψη

Τα τέσσερα βασικά στοιχεία της μάθησης στην τέχνη σε διαδοχικά οργανωμένη μορφή του μαθήματος

Creative Expression

Students explore art in a variety of media. They learn to develop and apply design concepts to expressive and imaginative themes. They relate art to everyday life. *Adventures in Art* encourages students to develop their own ideas for artwork, to refine them and use media expressively.

Art History

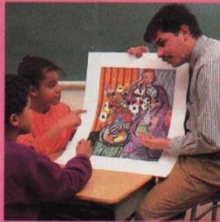
Students explore the artistic traditions of Europe, the Americas, Africa and Asia. Artistic achievements of women and ethnic groups, past and present, are represented.

The role of art in everyday life is examined at every grade through lessons on art in the community, careers in art and art in business.

Art Criticism

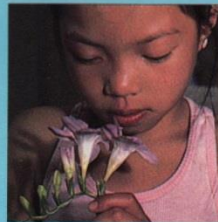
Students learn the processes of perceiving, analyzing, interpreting and judging their own and others' art. The ability to make informed judgments about art requires critical thinking skills as well as knowledge about art.

Aesthetic Perception

Students use their senses, knowledge and feelings to find beauty and meaning in their environment and in works of art. Lessons at every level heighten student's

awareness of variations in lines, colors, textures and other visual elements.

Η Δημιουργική Έκφραση

- Οι μαθητές εξερευνούν την τέχνη σε μία ποικιλία μέσων.
- Μαθαίνουν να αναπτύσσουν και να εφαρμόζουν σχεδιαστικές έννοιες σε εκφραστικά και ευφάνταστα θέματα.
- Συνδέουν την τέχνη με την καθημερινή ζωή.
- Αναπτύσσουν τις δικές τους ιδέες για έργα τέχνης, τις βελτιώνουν και χρησιμοποιούν τα εικαστικά εκφραστικά μέσα.

Ιστορία της τέχνης

- Οι μαθητές εξερευνούν τις καλλιτεχνικές παραδόσεις της Ευρώπης, της Αμερικής, της Αφρικής και της Ασίας.
- Τα καλλιτεχνικά επιτεύγματα των γυναικών και των εθνοτικών ομάδων, στο παρελθόν και το παρόν, εκπροσωπούνται.
- Ο ρόλος της τέχνης εξετάζεται σε όλες τις βαθμίδες μέσω των μαθημάτων της τέχνης στην καθημερινή ζωή στην κοινότητα, την σταδιοδρομία στην τέχνη και την τέχνη στην επιχείρηση.

Κριτική της τέχνης

- Οι μαθητές μαθαίνουν τις διαδικασίες αντίληψης, ανάλυσης, ερμηνείας και κρίσης της τέχνης της δικής τους και των άλλων.
- Η ικανότητα λήψης τεκμηριωμένων κρίσεων σχετικά με την τέχνη απαιτεί δεξιότητες κριτικής σκέψης καθώς και γνώση για την τέχνη.

Αισθητική αντίληψη

- Οι μαθητές χρησιμοποιούν τις αισθήσεις, τη γνώση και τα συναισθήματά τους για να βρουν ομορφιά και νόημα στο περιβάλλον τους και στα έργα τέχνης.
- Τα μαθήματα σε κάθε επίπεδο αυξάνουν την ευαισθητοποίηση των μαθητών για παραλλαγές στις γραμμές, τα σχήματα, τα χρώματα, τις υφές και άλλα οπτικά στοιχεία.

Διδακτική της Τέχνης

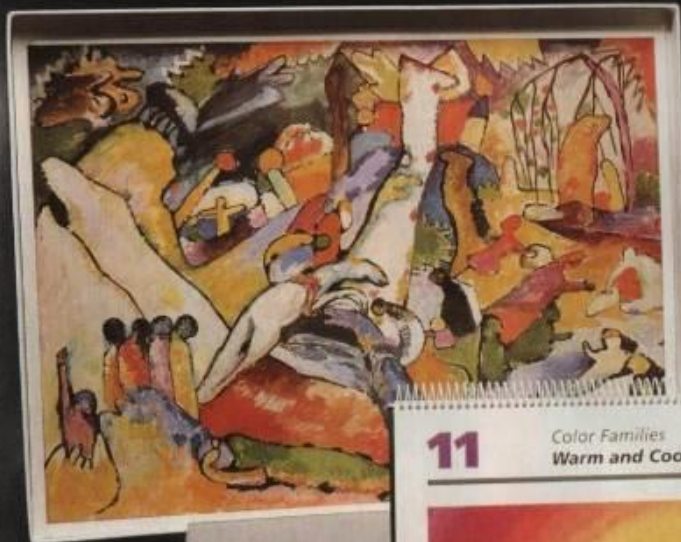
Σχετικά με την κατανόηση της καλλιτεχνικής διεργασίας η Charman καθοδηγεί τους εκπαιδευτικούς της τέχνης:

«Για να καθοδηγήσετε τα παιδιά στη δημιουργία έργων τέχνης πρέπει να γνωρίζετε την καλλιτεχνική διεργασία. Η προσωπική εμπειρία στη δημιουργία της τέχνης αποτελεί το καλύτερο θεμέλιο για την κατανόηση της καλλιτεχνικής διεργασίας.

Υπάρχει βέβαια μια ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στη διδασκαλία και τη δημιουργία της τέχνης:

Η διδασκαλία της τέχνης συνεπάγεται τον προσχεδιασμό των συνθηκών που θα παρακινήσουν τα παιδιά να μάθουν για την τέχνη και να δημιουργήσουν τέχνη.

Γι' αυτό ο διδάσκων πρέπει να είναι εξοικειωμένος με τρόπους σκέψης για την τέχνη έξω από το πεδίο των προσωπικών του προτιμήσεων και εμπειριών.

11

Color Families
Warm and Cool Colors

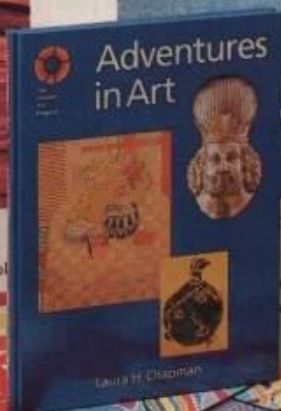
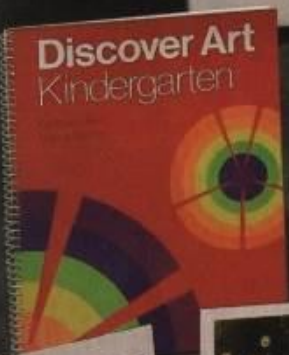
A months, 1914, Museum of Modern Art, New York
Artists choose their **colors**.
Which artwork shows a warm place?
Which artwork shows a cool place?
How do the colors help you know this?

Warm colors

B

Cool colors

Adventures in Art (Περιπέτειες στην Τέχνη)

- ❖ «Η Τέχνη είναι ένας από τους πολλούς σημαντικούς τρόπους για παιδιά και νέους ανθρώπους να εκφράσουν αυτό που βλέπουν, γνωρίζουν, αισθάνονται και φαντάζονται.
- ❖ Είναι επίσης αντικείμενο μελέτης της κληρονομιάς εικαστικών εικόνων από όλον τον κόσμο, από το παρελθόν και το παρόν.
- ❖ Η αριστεία στην εκπαίδευση δεν είναι δυνατή αν τα παιδιά δεν έχουν την ευκαιρία να μελετούν τέχνη σε σταθερή βάση.
- ❖ Κάνοντας τέχνη, εκτιμώντας την τέχνη του παρελθόντος και του παρόντος και μαθαίνοντας να αντιλαμβάνονται τις αισθητικές ποιότητες στη φύση και την καθημερινή ζωή: αυτά είναι τα ουσιαστικά μονοπάτια για ένα δια βίου ενδιαφέρον για την τέχνη.»

Laura H. Chapman

Ευχαριστώ!

